

Interest costs in the new concept of tax regulations - case study

Libuše Müllerová¹, Michal Šindelář², Lenka Vondrušková³

^{1 2 3}University of Economics in Prague
Faculty of Finance and Accounting, Department of Financial Accounting and Auditing
nám. W. Churchilla 1938/4, 130 67, Prague 3
E-mail: muller@vse.cz, michal.sindelar@vse.cz, xvon00@vse.cz

Abstract: This paper deals with the issue of debt financing from the view of debtor. To better understanding of this issue it is necessary to know the legislative framework, which is in the first part of the paper. The issue of debt financing from the tax view is demonstrated on real company data. The goal of this paper is to find out and analyse an impact of the directive EU 2016/1164 which was released on 12th of July 2016 on tax payer in field of tax deductible interest.

Keywords: Financial Expenses, Anti-tax Avoidance Directive, Corporate Income Tax, Related Parties.

JEL codes: H25, M48

1 Směrnice Rady EU 2016/1164

Zrušení celních kontrol v jednotlivých členských státech Evropské unie znamenalo uplatnění principu volného pohybu zboží, osob, služeb a kapitálu s cílem vzniku jednotného vnitřního trhu. Důsledkem volného pohybu kapitálu je, že členské státy nesmějí omezovat pohyb kapitálu v jakékoliv formě, mimo stanovené výjimky. Tento princip je často zneužíván zejména nadnárodními společnostmi, neboť dochází k přesouvání zisku ze státu, kde tyto zisky vznikají a kde tvoří přidanou hodnotu, do zemí s výhodnějšími daňovými podmínkami nebo do zemí, které nejsou součástí jednotného vnitřního trhu. Problematika přesouvání zisků je spojena především s daněmi z příjmů a mluví se o tzv. agresivním daňovém plánování. Aby jednotlivé členské státy Evropské unie nepřicházely o své zisky a daňovou suverenitu, snaží se evropská komise proti agresivnímu daňovému plánování bojovat. Jedním z nástrojů v tomto boji je právě Směrnice rady EU 2016/1164 (dále také „Směrnice ATAD“ nebo „Směrnice“) (Anon, 2005).

Směrnice rady EU 2016/1164 navazuje na doporučení v oblasti eroze základu daně a přesouvání zisku (Base Erosion and Profit Shifting, dále jen „BEPS“), kterou vydává Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (dále jen „OECD“). BEPS i Směrnice Evropské unie si dávají za cíl především stanovit pravidla pro daňové poplatníky členských států tak, aby bylo dosaženo zdanění zisků v zemi zdroje. Směrnice ATAD upravuje pravidla v oblasti odčitelnosti nákladových úroků, zdanění ovládaných společností, zdanění při odchodu a dále pravidla

- pro případy vyhýbání se daňovým povinnostem (anti-tax avoidance directive);
- pro zdanění hodnoty majetku poplatníka daně z příjmů právnických osob při přemístění majetku do zahraničí (za předpokladu, že nedošlo ke změně vlastnictví majetku), hybridních struktur a obecná pravidla proti zneužití.

Hlavní cíle této směrnice mohou být dosaženy tehdy, pokud členské státy nebudou narušovat efektivitu těchto pravidel svým individuálním chováním. Směrnice má zajišťovat pouze minimální ochranu jednotného vnitřního trhu, proto neomezuje použití vnitrostátních či mezinárodních dohod, které zajišťují ochranu vyšší (článek 13 Směrnice ATAD). Členské státy musí zveřejnit právní a správní předpisy, které jsou v souladu s touto směrnicí nejpozději k 31. 12. 2018 a neprodleně o tom informovat Komisi. Účinnost národních předpisů, které musí povinně odkazovat na směrnici, se počíná od 1. 1. 2019, resp. 1. 1. 2020 (Článek 11 Směrnice ATAD).

Cílem článku je analyzovat dopad nové směrnice, resp. současného stavu její implementace v českých právních předpisech na daňovou uznatelnost úrokových nákladů v rámci holistické explanační případové studie.

2 Současné daňové pojetí finančních nákladů

Test nízké kapitalizace se provádí na základě § 25 odst. 1 písm. w) zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů (dále jen ZDP), ve znění pozdějších předpisů. V článku je dále abstrahováno od finančních nákladů daňově neuznatelných vždy (§ 25 odst. 1 písm. zl) ZDP). Z definice vyplývá, že za daňově uznatelné finanční náklady nemohou být považovány úroky z úvěru mezi spojenými osobami, které přesahují hodnotu čtyřnásobku vlastního kapitálu dlužníka. Výpočet pro daňovou uznatelnost finančních nákladů specifikuje pokyn Ministerstva financí D-22. Nejdříve je třeba určit koeficient, který představuje poměr mezi čtyřnásobkem vlastního kapitálu k prvnímu dni příslušného zdaňovacího období, za které se podává daňové přiznání a průměrným denním stavem úvěrových finančních nástrojů (1). Koeficient se zaokrouhlí na dvě desetinná místa a vynásobí se jím zúčtované finanční náklady od spojených osob za sledované zdaňovací období (2). Z konstrukce koeficientu vyplývá, že v případě jeho hodnoty větší než jedna není nutné provádět žádnou úpravu finančních nákladů, v opačném případě bude nutné část úroků vyloučit jako daňově neuznatelné.

$$\text{Koeficient} = \frac{4 \times \text{stav vlastního kapitálu}}{\text{průměrný denní stav úvěrových finančních nástrojů}} \quad (1)$$

$$\text{Výše daňově neuznatelných nákladů} = \text{koeficient} * \text{finanční náklady od spojené osoby za sledované zdaňovací období} \quad (2)$$

Testu nízké kapitalizace nepodléhají úroky z finančních nástrojů mezi spojenými osobami, které jsou součástí vstupní ceny majetku, a to až do doby, kdy je majetek uveden do užívání. Pro splnění výše uvedených podmínek je důležité, zda jsou podmínky splněny v jednotlivých zdaňovacích obdobích, za které je sestavováno přiznání k dani z příjmů, nestačí skutečnost, že podmínky byly splněny v momentě uzavření smlouvy o úvěrovém finančním nástroji (NSS, 2009).

Úroky z úvěrů mezi propojenými osobami se testují zejména proto, aby nedocházelo k umělé úpravě daňových základů. Účetní jednotka je povinna za každé zdaňovací období otestovat veškeré náklady z dluhových finančních nástrojů mezi propojenými osobami dohromady. Tzn., že pokud účetní jednotce plynou úroky z úvěru mezi propojenými osobami a zároveň v tentýž rok emituje dluhopisy, z nichž část prodá propojené společnosti a z nichž je povinna věřitelům uhradit úroky, musí tyto finanční náklady účetní jednotka posuzovat jako celek, nikoliv každé úroky zvlášť.

3 Pravidla pro finanční náklady ve Směrnici ATAD

Jedním z nástrojů pro zamezení agresivnímu daňovému plánování je pravidlo pro omezení odčitelnosti nákladových úroků (článek 4 Směrnice ATAD). Směrnice definuje úroky jako „výpůjční náklady“, které vznikají v souvislosti se získáním finančních prostředků a jsou definovány vnitrostátním právem. Mezi výpůjční náklady se například řadí všechny nákladové úroky z jakékoliv formy dluhu, platby na základě půjček s podílem na zisku, úroky z konvertibilních dluhopisů a bezkupónových dluhopisů, ale také finanční prostředky, které vyplývají z alternativních finančních mechanismů, např. z islámského financování, finančního leasingu, z kapitalizování úroků a další. Článek 4 Směrnice ATAD pracuje také s pojmem „nadměrné výpůjční náklady“, které definuje jako rozdíl mezi zdanitelnými výnosovými úroky, popř. jinými rovnocennými zdanitelnými příjmy a odpočitatelnými výpůjčními náklady.

V základním pravidle, které upravuje omezení odčitelnosti nákladových úroků, se stanovuje poměr odčitelnosti úroků na základě EBITDA (zdanitelný zisk před úroky, zdaněním, odpisy a amortizací). Pravidlo říká, že lze uplatnit nákladové úroky pouze do

výše 30 % EBITDA. Pravidlo platí pro daňové poplatníky, za které se považuje subjekt, který má možnost nebo povinnost uplatňovat předpisy jménem skupiny, tedy subjekt, který konsoliduje výsledky svých členů nebo subjekt, který jedná individuálně (výsledky svých členů nekonsoliduje). Za předpokladu, že je daňovým poplatníkem konsolidující subjekt, lze pravidlo pro omezení odčitelnosti nákladových úroků aplikovat na úrovni celé skupiny, tzn., že za daňově uznatelné úroky bude považován součet nákladových úroků za celou skupinu, který nepřevyšuje 30 % konsolidované EBITDA. Ze základního pravidla mohou členské státy zavést následující výjimky, které Směrnice ATAD umožňují:

- staré půjčky – pravidlo pro omezení odčitelnosti úroků nemusí být aplikováno na půjčky, které vznikly před 17. 6. 2016, pokud u takovýchto úvěrů po tomto datu nedošlo k jejich změně;
- úvěry na dlouhodobé financování projektů v oblasti veřejné infrastruktury – pokud členské státy použijí tuto výjimku, jsou veškeré příjmy, které plynou z takovýchto projektů automaticky vyňaty z EBITDA;
- test majetku a vlastního kapitálu – tato výjimka je platná pouze pro daňového poplatníka, který je součástí konsolidační skupiny. Výjimka stanoví, že lze odečíst veškeré nákladové úroky za předpokladu, že poměr vlastního kapitálu k celkovým aktivům daňového poplatníka je stejný nebo vyšší než poměr vlastního kapitálu k celkovým aktivům na úrovni skupiny;
- limit 3 000 000 EUR – základní pravidlo, které stanoví, že lze odpočíst nákladové úroky do výše 30 % EBITDA se neaplikuje tehdy, pokud nákladové úroky nepřesahují hodnotu 3 000 000 EUR, limit se uplatní i v případě konsolidační skupiny (Směrnice ATAD).

Směrnice umožňuje členským státům stanovit pravidla, jak mohou daňoví poplatníci naložit s částí nákladových úroků, o které nebylo možno snížit základ daně v daném období (s daňově neuznatelnou částí nákladových úroků). Možnosti uplatnění daňově neuznatelných nákladových úroků umožňuje:

- převedení daňově neuznatelných nákladových úroků do následujících zdaňovacích období, a to bez jakéhokoliv časového omezení;
- převedení daňově neuznatelných nákladových úroků do následujících zdaňovacích období bez časového omezení a převedení zpětně s omezením tří let;
- převedení daňově neuznatelných nákladových úroků do následujících zdaňovacích období bez časového omezení a pro převedení tzv. nevyužité úrokové kapacity do dalších let s omezením pěti let. (Směrnice ATAD).

4 Implementace Směrnice ATAD do české legislativy

Vzhledem k tomu, že musí být Směrnice implementována do příslušné národní legislativy nejpozději k 31. 12. 2018, připravilo Ministerstvo financí v prvním čtvrtletí roku 2017 tzv. diskusní materiál, který byl předložen veřejnosti. Cílem diskusního materiálu bylo najít z variant, které směrnice nabízí, ty nejvhodnější. Z nich se nabízejí takové varianty, které zabezpečí ochranu fiskálních zájmů České republiky, a které nebudou nadměrně zatěžovat daňové poplatníky. Diskusní materiál obsahoval konkrétní otázky, na které bylo třeba odpovědět. Ministerstvo financí však přivítalo i jakoukoliv jinou připomínku či návrh. Cílem diskusního materiálu bylo získat podklad pro návrh legislativní úpravy. Odpovědi, návrhy a jiné připomínky k návrhům, které obsahoval diskusní materiál, mohly být zasílány do 30. 4. 2017 (Odbor 15, 2017).

V únoru roku 2018 Ministerstvo financí vydalo na základě diskusního materiálu tzv. Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní od roku 2019. K návrhu zákona prozatím probíhá tzv. připomínkové řízení. Současný návrh novelizace zákona o daních z příjmů, jakožto důsledek nutnosti implementovat směrnici o praktikách vyhýbaní se daňové povinnosti, se zabývá především limitací daňově uznatelných úrokových nároků. Dle návrhu zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní od roku 2019, by mohly být v zákoně o daních z příjmů za § 23d vloženy nové § 23e až § 23i. V § 23e by pak byla

uvedena pravidla týkající se omezení daňové uznatelnosti nákladových úroků dle Směrnice v podobě, v jaké se Česká republika rozhodne je přijmout (návrh zákona 2018).

V návrhu novely zákona o daních z příjmů se však nemění ustanovení v § 25 odst. 8 písm. w), které uvádí tzv. test nízké kapitalizace (viz kapitola 2). Nové pravidlo představuje rozšíření daňové uznatelnosti nákladových úroků, a mělo by být aplikováno vždy bez ohledu na subjekt. V návrhu zákona, kterým se mění zákon o daních z příjmů v oblasti daní od roku 2019 je uvedeno následující (Kouba, 2018):

- v nově navrhovaném § 23e Omezení uznatelnosti nadměrných výpůjčních nákladů se stanoví, že poplatník daně musí zvýšit svůj hospodářský výsledek o rozdíl mezi nadměrnými výpůjčními náklady a maximálním limitem stanoveným pro daňovou uznatelnost nákladových úroků. Limit se stanoví jako částka vyšší z 30 % EBITDA nebo 80 000 000 Kč. Zákonodárci se tedy rozhodli v tomto ustanovení aplikovat výjimku limitu pro odčitatelnost nákladových úroků, a to hned v nejvyšší možné částce cca 3 000 000 EUR, což by mělo vést ke zmírnění pravidel pro daňovou uznatelnost nákladových úroků, které směrnice stanovuje.
- V následujících odstavcích § 23e jsou vymezeny pojmy jako výpůjční náklady, daňový zisk aj. Česká republika hodlá využít výjimku, která stanovuje, že daňově neuznatelné nákladové úroky si může daňový poplatník odečíst v následujících zdaňovacích obdobích do výše kladného rozdílu mezi limitem uznatelnosti úroků (tzn. 30 % EBITDA nebo 80 000 000 Kč) a nadměrnými výpůjčními náklady za zdaňovací období, za které se podává daňové přiznání. Období, ve kterém si lze takto stanovené úroky odečíst není v návrhu blíže specifikováno.
- V § 23f jsou taxativně vyjmenovány subjekty, na které se tato pravidla nevztahují, jedná se zejména o finanční subjekty (návrh zákona 2018).

Pozn. * Dne 13. 6. 2018 vláda schválila daňový balíček 2019, který mj. obsahuje také implementaci pravidla uznatelnosti tak, jak bylo v návrhu zákona (tj. 80 000 000 mil. nebo 30 % EBITDA).

5 Analýza dopadů Směrnice ATAD

Tabulka 1 předkládá vybrané informace zjištěné z účetní závěrky vybrané Společnosti. Na základě těchto údajů je provedena analýza veškerých dopadů jednak Směrnice ATAD, jednak současných pravidel nízké kapitalizace.

Tabulka 1 Informace z účetní závěrky Společnosti (v tis. Kč)

Označení položky	Název položky	Běžné období	Minulé období
C	Závazky	200 679	240 258
C.I.	Dlouhodobé závazky	160 793	231 936
C.I.2	Závazky k úvěrovým institucím	112 083	147 100
C.I.6	Závazky – ovládaná nebo ovládající osoba	47 844	84 822
C.I.8	Odložený daňový závazek	866	14
C.II.	Krátkodobé závazky	39 886	8 322
C.II.2	Závazky k úvěrovým institucím	25 758	0
C.II.3	Krátkodobé přijaté zálohy	8 157	4 106
C.II.4	Závazky z obchodních vztahů	67	51
C.II.6	Závazky – ovládaná nebo ovládající osoba	1 768	1 790
J.	Nákladové úroky a podobné náklady	9 733	8 126
J.1.	Nákladové úroky a podobné náklady – ovládaná nebo ovládající osoba	5 186	3 100
J.2.	Ostatní nákladové úroky a podobné náklady	4 547	5 026

Zdroj: Vlastní zpracování autorů

Výpočet testu nízké kapitalizace podle zákona o daních z příjmů je uveden v tabulce 2.

Tabulka 2 Výpočet testu nízké kapitalizace (v tis. Kč)

Název položky	Částka
Stav závazků za ovládanou nebo ovládající osobou – minulé období	86 612
Stav závazků za ovládanou nebo ovládající osobou – běžné období	49 612
<i>Průměrný stav půjčky (předpoklad 1 splátky na konci běžného období)</i>	<i>68 112</i>
Základní kapitál	2 000
Kapitálové fondy	17 500
Nerozdělené výsledky hospodaření minulých let	-3 695
<i>Vlastní kapitál</i>	<i>15 805</i>
<i>Vlastní kapitál x koeficient 4</i>	<i>63 220</i>
<i>Průměrný stav půjčky</i>	<i>68 112</i>
<i>Část půjčky přesahující čtyřnásobek VK</i>	<i>4 892</i>
<i>Koeficient (4 x vlastní kapitál / průměrná hodnota půjčky)</i>	<i>0,9282</i>
Úroky z půjčky	5 186
Daňově uznatelné úroky	4 814
Daňově neuznatelné úroky	372

Zdroj: Vlastní zpracování autorů dle platných daňových pravidel

Test nízké kapitalizace poukazuje na to, že úroky z úvěrů poskytnutých mezi spřízněnými osobami jsou vyšší, než kolik umožňuje „pravidlo čtyřnásobku vlastního kapitálu“ Společnosti (do vlastního kapitálu se nezapočítává výsledek hospodaření za dané účetní období). Úroky, které převyšují čtyřnásobek vlastního kapitálu vynásobené koeficientem, jež je vypočítán jako podíl čtyřnásobku vlastního kapitálu a průměrného stavu půjčky představují úroky, které jsou daňově neuznatelnými, tzn., že o ně bude upraven účetní výsledek hospodaření při výpočtu základu daně.

Základní pravidlo pro omezení odčitelnosti úroků dle směrnice ATAD je uvedeno v tabulce 3.

Tabulka 3 Základní pravidlo dle směrnice ATAD (v tis. Kč)

Název položky	Částka
<i>EBITDA (zisk před odpisy, úroky a zdaněním)</i>	<i>17 027</i>
Výsledek hospodaření před zdaněním	5 347
Nákladové úroky a podobné náklady	9 733
Úpravy hodnot dlouhodobého nehmotného a hmotného majetku*	1 947
30 % EBITDA	5 108
<i>Nadměrné výpůjční náklady</i>	<i>9 730</i>
Výnosové úroky	3
Výpůjční (úrokové) náklady	9 733
Daňově uznatelné úroky	5 108
Daňově neuznatelné úroky	4 622

Zdroj: Vlastní zpracování autorů na základě směrnice ATAD

Pozn. * Za předpokladu dodržení § 23e novelizovaného zákona o daních z příjmů (návrh zákona 2018)

Při využití základního pravidla směrnice ATAD (tabulka 3), tzn. za daňově uznatelné úroky se považují ty nákladové úroky, které nepřesahují 30 % ukazatele EBITDA, by Společnost musela základ daně navýšit o částku 4 622 tis., která představuje daňově neuznatelné úroky (tabulka 3). Jelikož návrh zákona o změně zákonů od roku 2019 stanovuje základní limit pro omezení odčitelnosti nákladových úroků jako vyšší z 30 % ukazatele EBITDA nebo částky 80 000 000 Kč, Společnost by v této situaci dle pravidel směrnice ATAD implementovaných do zákona o daních z příjmů neměla žádné neuznatelné úroky (tabulka 4). V této situaci by společnost aplikovala pouze dosavadní úpravu pro stanovení daňově uznatelných nákladů – test nízké kapitalizace.

Tabulka 4 Pravidla pro daňovou uznatelnost dle návrhu novely zákona o daních z příjmů

Název položky	Částka
<i>EBITDA (zisk před odpisy, úroky a zdaněním)</i>	17 027
Výsledek hospodaření před zdaněním	5 347
Nákladové úroky a podobné náklady	9 733
Úpravy hodnot dlouhodobého nehmotného a hmotného majetku*	1 947
Limit	
30 % EBITDA	5 108
Minimum 80 000 tis. Kč	80 000
<i>Nadměrné výpůjční náklady</i>	9 730
Výnosové úroky	3
Výpůjční (úrokové) náklady	9 733
Daňově uznatelné úroky	9 733
Daňově neuznatelné úroky	0

Zdroj: Vlastní zpracování autorů na základě návrhu zákona 2018

Protože celkové úrokové náklady nepřesahují částku 80 mil., mohou být úroky daňově uznatelné. Následně se tedy aplikuje pravidlo dle dosavadní úpravy – test nízké kapitalizace. Ten se aplikuje pouze na spojené osoby (tabulka 2).

Závěr

Zatímco test nízké kapitalizace se aplikuje na nákladové úroky, které jsou placené spojeným osobám, nové pravidlo, které přináší směrnice ATAD je aplikováno na veškeré nákladové úroky, tedy na úroky, které jsou placeny spojeným i nespojeným osobám. Směrnice mnohem širěji definuje nákladové úroky. Kromě běžných nákladových úroků, jak je definuje zákon o daních z příjmů, směrnice považuje za výpůjční náklady veškeré úrokové náklady z jakékoliv formy dluhu a jiné náklady, které jsou z ekonomického hlediska rovnocenné běžným úrokům. Aplikace pravidla pro výpočet daňové uznatelnosti úrokových nákladů je dle směrnice ATAD mnohem složitější, zejména tím, že se vztahují na veškeré úrokové náklady a jiné ekonomicky srovnatelné úroky, což přináší daňovému poplatníkovi větší administrativní zátěž. Skutečnost, že jsou nová pravidla aplikována na širší okruh úrokových nákladů, může přinést daňovým poplatníkům výrazně vyšší daňové náklady, což se odrazí v daňové povinnosti a výši hospodářského výsledku.

Zejména proto směrnice umožňuje členským státům implementovat některé výjimky. Pro snížení daňové zátěže by měla sloužit limitace úrokových nákladů, tzn., že do určité výše (směrnice udává, že max. 3 000 000 EUR), nemusí být aplikováno pravidlo 30 % EBITDY. Česká republika přijala toto ustanovení a v návrhu novely zákona o daních z příjmů stanovila maximální možnou hranici, v přepočtu 80 000 000 Kč. Pokud bude tato výjimka schválena, může to znamenat, že by se test pro daňovou uznatelnost úroků dle směrnice ATAD týkal pouze větších podniků. Je důležité upozornit na skutečnost, že se prozatím jedná pouze o návrh zákona, který je v připomínkovém řízení, tudíž mohou být pravidla ještě upravena.

Na základě vlastní analýzy, kterou jsme provedli na reálném příkladu, se domníváme, že pokud implementace směrnice rady EU 2016/1164, proběhne v podobě, ve které ji představuje dosavadní návrh zákona o daních z příjmů v § 23e a § 23f, nebudou dopady této implementace tak drastické, jak se na začátku předpokládalo. Dle našich výpočtů by se implementace směrnice ATAD dotkla pouze velkých podniků, tedy těch, jejichž nadměrné výpůjční náklady budou převyšovat hodnotu 80 000 000 Kč. Jaký dopad bude mít aplikace směrnice ATAD na tyto velké podniky bude jistě předmětem další analýzy.

Příslušnost ke grantové úloze

Tento článek byl připraven za přispění prostředků z institucionální podpory na dlouhodobý koncepční rozvoj výzkumu, vývoje a inovací na Fakultě financí a účetnictví VŠE v Praze v roce 2018

Literární zdroje a jiné odkazy

ANON (2005). Volný pohyb plateb a kapitálu v EU. *Epravo.cz*. Dostupné z: <https://www.epravo.cz/top/clanky/volny-pohyb-plateb-akapitalu-v-eu-30798.html>.

Kouba (2018). Přípravovaná novela zákona o daních z příjmů vyvolaná implementací směrnice ATAD. *Auditor*. č. XXV(5), s. 15-21.

Návrh zákona (2018). Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní a některé další zákony. Sněmovní tisk 206/0. Dostupné z: <http://www.psp.cz/sqw/text/tiskt.sqw?O=8&CT=206&CT1=0>

NSS (2009). Rozsudek nejvyššího správního soudu 2 Afs 106/2008-95. Nejvyšší správní soud. Dostupné z: <http://www.nssoud.cz/main2Col.aspx?cls=AnonymizovaneZneniList&menu=188&year=2009&month=11&day=18>

Odbor 15 (2017). Veřejná konzultace: Implementace směrnice EU proti vyhýbání se daňovým povinnostem do českého právního řádu. Ministerstvo financí České republiky. Dostupné z: <https://www.mfcr.cz/cs/oministerstvu/verejne-diskuze/2017/verejna-konzultace-implementace-smernice28011>.

Pokyn GFŘ D – 22 k jednotnému postupu při uplatňování ustanovení zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů ve znění pozdějších předpisů.

Směrnice ATAD. Směrnice Rady EU 2016/1164 ze dne 12. července 2016, kterou se stanoví pravidla proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/HTML/?uri=CELEX:32016L1164&from=CS>.

Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.